

[Kirsten Lee]

Vi kan godt i Det Radikale Venstre støtte det lille forslag med, at man skal betale for det nye sygesikringsbevis.

Jeg vil godt bruge lidt mere tid på det andet forslag, om børnetandpleje, for det er efter vores opfattelse vigtigt, at det offentlige tilpasser ressourcer i takt med ændrede behov. Børnetandplejeområdet er et godt eksempel på, at det bør ske, og det gør det muligt, fru Tove Lindbo Larsen, ud fra et sundhedspolitisk synspunkt at skifte ressourcer til andre områder, hvor der er behov for at bruge flere. Vi får dem nemlig i disse år kun ved omprioritering, og hvis Socialdemokratiet ville gå konstruktivt ind i den proces, tror jeg, vi kunne tage nogle sundhedspolitiske initiativer dér, hvor det jo er nødvendigt, i stedet for at blive ved med at bruge penge på områder, hvor der efterhånden ikke længere er så stort et behov.

Sandheden er, at tandsundheden hos vores børn i dag er stærkt forbedret. Det er ikke bare et spørgsmål om, at folk går til tandlæge; det er også et spørgsmål om, at den almindelige hygiejniske tilstand er bedre, men også kosten er bedre end for år tilbage. Tandlægenes forebyggende arbejde, som er gået ud på oplysning til befolkningen om vigtigheden af at børste tænder og skylle med fluor, ved vi alle sammen godt har virket.

Men i takt med den forbedrede tandsundhed er der ikke sket en ressourcemæssig tilpasning i antallet af kommunale børnetandlæger, og den tilpasning er naturligvis nødvendig. F.eks. er det ikke i længden holdbart, at man i nogle kommuner retter 60 pct. af børnenes tænder. Det kan ikke være rimeligt, at 60 pct. af børnene i nogle kommuner her i landet har skæve tænder, som skal rettes. På landsbasis retter man en tredjedel af alle børnetænder. Sundhedsstyrelsen har skønnet, at det er tilstrækkeligt, at ca. 15-16 pct. af børnene får deres tænder rettet, nemlig de, der har de svære tandstillingsfejl. Dem skal vi da nok få råd til at rette og lidt til, hvis det skulle være nødvendigt, men der er ikke nogen grund til, at vi går helt op til en tredjedel. Det er unødvendigt.

Der er nogle tandlæger, der har fremført, at såfremt børn ikke får deres tænder rettet, får de psykosociale problemer. Det er værd at påpege, at vi her i landet har en generation af mennesker med skæve tænder, som er vokset op inden bøjletandlægenes tid, og at de ikke har

særskilt psykosociale problemer. De har heller ikke nogen sundhedsmæssige problemer på grund af deres skæve tænder. Vi må se at komme bort fra tankegangen om, at skæve tænder er en sygdom. Det er det ikke, det er en tilstand.

Vi må også bort fra den indstilling, at en stor del af børnene skal have reklametandsæt, og har de ikke det, kan de ikke blive tilpasset psykosocialt. Det er paradoksalt, at børnetænder absolut skal være ens, mens vi i alle andre sammenhænge prøver at integrere højest forskellige børn såsom f.eks. de svært handicappede.

Noget af det arbejde, børnetandlægerne udfører, er at rette nogle af de børnetænder, der måske ikke behøver at blive rettet. Derfor har vi ikke nogen sundhedsmæssige problemer med at støtte dette forslag.

Der er nogle mennesker i dette samfund, hvis tænder ser ud, som om de er smidt ind med en skovl. Men de lever faktisk af at have deres yderst charmerende og meget særprægede tandstillinger. Jeg vil ikke nævne navne fra Folketingets talerstol, men jeg tænker på en entertainer i dette land, som alle sikkert morer sig over, og som måske ville have fået sin karriere ødelagt, hvis han var kommet i klørne på en bøjletandlæge.

Den beskedne besparelse på børnetandplejeområdet, der ligger i dette forslag, afspejler sig næppe i, at ret mange færre børnetænder rettes. Men det er efter vores opfattelse sagligt fornuftigt, om vi alligevel nedsætter antallet.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg må med henvisning til de bemærkninger, fru Kirsten Lee gjorde, sige, at det undrer mig, at fru Kirsten Lee ikke vil gå ind i den konkrete overvejelse af de problemer, som regeringen åbenlyst er ved at skabe for sig selv med hensyn til administrationen af gebyret på sygesikringsbeviset. Hvis der virkelig skal komme et prove nu af dette gebyr, vil det betyde, at der skal udøves en kraftig administrativ indsats. Jeg ville da næsten tro, at Fremskridtspartiet ville kalde det bureaukrati.

Jeg vil godt lige vie fru Kirsten Lees bemærkninger om tandretning lidt opmærksomhed. Jeg synes, at den måde, fru Kirsten Lee omtalte det at få rettet tænder på og det, at nogle mennesker har en, hvad fru Kirsten Lee kalder charmerende anderledes tandstilling, og at det